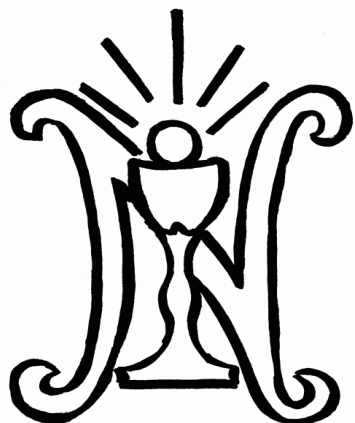

TERCIÁŘSKÉ LISTY

1/2025 POPELEČNÍ STŘEDA

„Připraveni ke každému dobrému dílu“ (řádové heslo; srov. 2 Tim 2,21)

POSTNÍ PŘÍPRAVA NA VELIKONOCE

Postní doba, do které vstupujeme má být *"karnevalem duše"*. Tak nám to říkal Mons. Jiří Skoblík. Naše duše si má přijít v této době na své. Není nutné si dávat další úkoly a předsevzetí navíc, stačí, když budeme důslednější v tom, co děláme a žijeme. Ať už je to modlitba, účast na mši svaté, prožívání svátosti zvláště svátosti smíření a Eucharistie, ale také opravdovější prožívání našich vztahů s druhými v porozumění, vzájemném naslouchání, vnímání člověka vedle sebe. Další věci bychom si mohli k tomu dodat sami. V postní době má tedy člověk pracovat na proměně a obnově svého života, aby mohl žít opět plně jako křesťan. Má obnovit autentické vztahy, navázat znovu dialog s druhými, odpočinout si a vrátit se k tomu, co činí život křesťana křesťanským. Nemělo by ale jít pouze o lidské úsilí, neboť křesťanská teologie a spiritualita považuje půst za Boží milost, kdy člověk naslouchá Božímu slovu a svůj život podle něho uzpůsobuje.

Sv. Norbert dává také velký důraz kázeň, střídmost a pokání, které nás mají otevřít proudu Boží lásky a milosrdenství. Sám to v životě konal a učí nás to konat také. Přijměme to jako pozvání i v rámci Svatého roku, kde se nám stále připomíná, že můžeme mít naději, která neklame a můžeme čerpat z bezbřehé a neomezené Boží štědrosti. Požehnanou postní dobu vám všem ze srdce přeji!

P. Mikuláš

POZVÁNKY K PROŽÍVÁNÍ POSTNÍ DOBY

1. **Křížové cesty** v bazilice každý pátek v 17:30 a v úterý od 20.00 na Petříně.
2. **Postní obrazová meditace** s hudebním doprovodem Vladimíra Roubala se uskuteční na Květnou neděli 13. 4. 2025 při nešporách v 19:30 s komunitou na Strahově. Jste srdečně zváni!
3. P. Gorazd povede po večerní mši svaté v bazilice v pátek 21. 3., 28. 3. a 4. 4. **kající pobožnosti**. Můžete se také účastnit. Je to nabídka k přípravě na dobrou zpověď před Velikonocemi.
4. V sobotu 5. 4. organizují **pěší pout'** od naší baziliky **do Hájku (Loreta)**. Zahájení poutě bude v 8.00 v bazilice. Mše svatá v Hájků je domluvena s františkány na 12:30 hod. Kdo by se chtěl účastnit, ať se mi ozve do 4. 4. Pro informaci: je to asi 16 km dlouhá trasa.

P. Mikuláš

SETKÁNÍ S OPATEM MICHAЕLEM

Dlouho jsme se těšili a připravovali na setkání s panem opatem Michaelem, abychom se od něho dozvěděli něco o jeho začátcích premonstrátských, a pak také opatských. „Stará terciářská garda“ toto vyprávění znala, ale protože se terciáři dost obměnili, mnozí tuto kapitolu ještě neznali. Příprava setkání trvala dost dlouho, takže místo s panem opatem jsme se setkali již s opatem emeritním. To ale nic neměnilo na kráse sobotního dne 30. listopadu loňského roku, kdy jsme se asi v počtu 20 sešli na mši svatě ve strahovské basilce, kde jsme setkání zahájili.

Pan opat využil konce liturgického roku a do jeho konce a začátku nového, nám řekl

pár povzbuzujících slov, jak bychom měli prožívat další rok.

V klášteře u „Tante Rezi“ jsme pak vyslechli nesmírně zajímavé a poutavé vyprávění od dětství pana opata až po jeho tajnou volbu opatem, opatské benedikci, od které právě tento den uplynulo 37 let, a o dalších rocích, kdy stál v čele strahovské kanonie. Čas velice rychle ubíhal, až nastal čas, kdy jsme se museli rozejít. Nikomu se nechtělo a slibovali jsme si, že se zase musíme někdy sejít a že to není rozhodně naposledy, kdy sedíme společně s panem opatem Michaelem a pozorujeme jeho milý laskavý úsměv. Velice mu děkujeme a jsme mu vděční za čas, který nám věnoval.

(sr. Hana)

DEN S JARLOCHOVOU KRONIKOU

Díky štedré finanční podpoře Jihočeského kraje byla v roce 2024 vytvořena přesná kopie (faksimile) části Milevského letopisu s Jarlochovou kronikou. Tento významný kodex vznikl na počátku 13. století díky prvnímu milevskému opatu Jarlochovi a v dnešní době se jedná o nejstarší v originále dochovaný rukopis na našem území. Faksimile části Milevského letopisu s Jarlochovou kronikou byla poprvé veřejně vystavena 2. února 2025 a návštěvník Milevského kláštera ji může vidět jako trvalou součást expozice druhého prohlídkového okruhu.

Slavnostní prezentace faksimile proběhla v Milevském klášteře bratří premonstrátů v neděli 2. února 2025. Během dne kromě představení faksimile, za přítomnosti strahovského opata P. ThLic. Daniela Janáčka a dalších

bratřů premonstrátů, proběhly i dvě velmi zajímavé přednášky. V první z nich hovořila strahovská historička PhDr. Hedvika Kuchařová o opatu Jarlochovi a jeho letopisu. Slovo pak dostal autor faksimile – restaurátor a akademický malíř David Frank, který ve své poutavé přednášce seznámil publikum s procesem vytváření faksimilií. Slavnosti se také účastnila prof. PhDr. Marie Ryantová, CSc., ředitelka Ústavu archivnictví a pomocných věd historických z Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích se svými studenty.

Celý den byl zakončen slavnostním banketem v klášterní kavárně Latinská škola.

Sr. Brigita – podle Ts CBK

BLAHOPŘEJEME KE KULATÉMU VÝROČÍ OBLÁČKY

55 let - 1970

Marie Bízková	<i>Michaela</i>	Milevsko	30. 12. 1970
P. František Kaplánek	<i>Pavel</i>	Milevsko	30. 12. 1970
MUDr. Anežka Veselá	<i>Bernardetta</i>	Milevsko	30. 12. 1970

35 let – 1990

Bc. Jiří Tesař	<i>Petr</i>	diaspora	14. 1. 1990
Jiří Šídla	<i>Bernard</i>	Praha	1. 6. 1990
Květa Žampachová	<i>Zdislava</i>	Praha	26. 2. 1990

30 let - 1995

Jiří Hamouz	<i>Gabriel</i>	Praha/Jihlava	17. 8. 1995
Marie Hodoušková	<i>Klára</i>	Praha	29. 11. 1995
P. Stanislav Kovář	<i>Karel</i>	diaspora	21. 8. 1995

25 let - 2000

Jan Rameš	<i>Gabriel</i>	Praha	6. 6. 2000
Jan Pecka	<i>Augustin</i>	Milevsko	29. 9. 2000
Jitka Pecková	<i>Zdislava</i>	Milevsko	29. 9. 2000
Bohumila Turnovcová	<i>Kristina</i>	Milevsko	26. 2. 2000

20 let - 2005

Eva Kokšteínová	<i>Zdislava</i>	Praha	4. 6. 2005
-----------------	-----------------	-------	------------

15 let – 2010

MUDr. Milan Řehořek	<i>Prokop</i>	diaspora	23.10. 2010
---------------------	---------------	----------	-------------

10 let - 2015

Petr Fischer	<i>Gilbert</i>	Říčany	17. 10. 2015
JUDr. Drahomíra Mejzlíková	<i>Věnceslava</i>	Brno	17. 10. 2015

POPELEČNÍ STŘEDA

Čtyřicetidenní půst, jako příprava na Velikonoce, je nepochybně ovlivněn především příkladem čtyřicetidenního postu Kristova, ale vedle toho i typologií starozákonní, čtyřicet let putoval lid Boží pouští, čtyřicet dní strávil Mojžíš na Sinaji, čtyřicet dní stál Izrael proti Filištínským, dokud David nevystoupil proti Goliášovi, stejnou dobu šel Eliáš na horu Horeb, Jonáš kázal pokání Ninivským. Při naší dnešní znalosti semitské chronologie, nebudeme ovšem trvat na časové exaktnosti všech těchto údajů. Tak jako jiná čísla i toto „čtyřicet“ je nejen symbolem takové délky času, která člověka jako jedince nebo jako celek vyčerpá (např. „a potom zlačněl“, Mt. 4,2). Přesto však z dobrých důvodů trváme nadále na staré církevní tradici, která brala tento údaj doslova a požadovala jednak, aby všichni věřící se po tuto dobu postili, tj. omezili svou touhu po jídle a pití, byly tu různé formy naplnění tohoto přikázání, a tak potlačili svou tělesnost, bránící jim v soustředění na věci duchovní. Dále žádala po těch, kteří konali veřejné pokání, aby po stejnou dobu vykonávali zvláštní kající úkony. Odtud, ne tedy z prvního požadavku, vyplynulo ono sypaní popele na hlavu na počátku tohoto období. Tento prastarý, obecně semitský projev smutku a kajícího byl určen zprvu jen jim a teprve ve druhém tisíciletí jej přijímají i jiní věřící. Při všech dnešních dispensacích tohoto postu ovšem stojíme před touto institucí v rozpacích a ptáme se, zda vlastně nepředstíráme něco, co není, zda opravdu konáme nějaké pokání tím, že po čtyřicet dní zpíváme postní písně a díváme se na fialovou kasuli kněze, a přitom se těšíme, kdy už zase oblékne „tu bílou, co mu tak sluší“. Je-li tomu opravdu tak, pak jsou naše rozpaky více než oprávněné. Čtyřicetidenní půst není totiž a nikdy také nebyl totožný s nějakou kaší místo hovězího a slanečkem místo zvěřiny. Vidíme-li něco podobného na Breughelovu „*Sváru postu s masopustem*“, pak je to karikatura, která nastavuje zrcadlo lidské povrchnosti. Půst je něco zcela jiného. Sv. Jan Zlatoústý praví: „*Kdybychom dovedli svůj život řídit*

bdělým duchem a dovedli užívat každé volné chvíle pro účely duchovní, užívat jídla jen k tomu, abychom ukojili svou chuť a dovedli celý svůj život vyplnit dobrými skutky, pak bychom ani nepotřebovali pomoci postu.“ Tělesný půst proto není cílem, nýbrž je jen pouhým prostředkem a dostává-li dnes tento prostředek jen symbolickou podobu a je-li vlastně jen historickou vzpomínkou, neznámá to, že tím mizí nebo se redukuje cíl. A citujme dále sv. Jana: „*Je mnoho vznešenějších cest, než je zdrženlivost v jídle, které jsou s to otevřít nám dveře důvěry v Boha. Kdo jí a není schopen se postit, měl by dávat větší almužny, konat modlitby, prokázat větší horlivost v naslouchání slovu Božímu. V tom nám přece slabost našeho těla nepřekáží. Takový člověk by se měl smířit s nepřítelem a vypudit ze své duše každou touhu po pomstě. Když to dokáže, pak se opravdu postil.“*

Z těchto „postních“ skutků, které sv. Jan námátkou uvádí, si můžeme vybrat to, či ono, co nejvíce odpovídá naší situaci, abychom své prožití postu proměnili ve výrazně kladný čin. A myslím, že tento Chrysostomův katalog se hodí právě tak do 20. století, jako se hodil do 5. století. Což se např. naše křesťanství stále neprojevuje vzájemnou nerudností, trkavostí a pomlouvačností, jako se to projevovalo tenkrát v Antiochii? Nepotřebujeme snad i dnes proměnit svá společenství ve víře v živou a účinnou skutečnost, v níž by ono pozdravení pokoje při Večeři Páně nebylo jen planou, z nařízení konanou formou? Nepotřebujeme i dnes vytáhnout kládu ze svého vlastního oka a nechat na pokoji třísky v očích druhých spolubratří? Není i dnes třeba se starat o poučenou živost naší vlastní víry místo toho, abychom se pohoršovali nad jinými, kteří tu či onu pravdu víry vyjadřují jinak, než jsme zvyklí my? Není třeba hledat u jiných spíše jejich zanícení než obracet oči v sloup nad nějakou nešikovností, která z jejich snahy vyplynula. Není třeba se stále a znovu přesvědčovat a vyznávat vlastní chudobu než se pohoršovat nad odřenými kapsami v duchovní podobě druhých? Tak nějak by, myslím, mohla a měla vypadat naše úvaha ve chvílích, než setřeme posvěcený popel ze svých čel.

POSTNÍ REKOLEKCE

Na sobotu **15. března** je od 9. hod. plánována pro terciáře a farnost **postní duchovní obnova**, kterou povede **Mgr. Angelo Scarano**.

Přihlášky posílejte bratru Heřmanovi Josefovi do 12. března (aby bylo možno objednat obědy) na e-mailovou adresu:

milan.ruzicka@seznam.cz